

ת"פ 2162/04/21 - מדינת ישראל נגד יחזקאל קריספל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2162-04-21 מדינת ישראל נ' קריספל

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירה מלול דבש מתביעות ירושלים
נגד	יחזקאל קריספל הנאשם	יחזקאל קריספל ע"י ב"כ עוה"ד מאיר ארנפלד

גזר דין

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם

1. הנאשם הורשע בעבירה של **הפרעה לשוטרי** לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה כי בינואר 2019 הנאשם הגיע ברכב עם אחר שהיה נהוג בידי האחר לקרבת חניה. את הכניסה לחנייה חסמה ניידת משטרתית. השוטר שהיה בניידת הבחין ברכב ונסע לאחור בכדי לפנות את הכניסה לחניה. עם זאת, הרכב בו היה הנאשם נסע לכיוון הניידת עד אשר פגע בחזית השמאלית שלה. בשל כך יצאו השוטרים מהניידת וביקשו לעכב את הנאשם ונהג הרכב. באותן נסיבות אמר הנאשם לאחד השוטרים כי הוא מניאק ושיתבע אותו. הנהג יצא מהרכב, דחף שוטר אחר וניסה לברוח מהשוטרים, עד שנעצר. במהלך ניסיון מעצרו של האחר, הלך הנאשם אחר אחד השוטרים והדף אותו תוך שדרש ממנו את מכשיר הטלפון הנייד. כשביקש השוטר לעצור את הנאשם, האחרון התנגד לכך והחל להימלט עד שנתפס ונעצר. עת הגיע לתחנה מאוחרת יותר, אמר הנאשם לשוטר אחר: "זונה יותר טובה ממך... אלוהים ישלם לך... אתה לא יהודי... דוד שלי עורך דין מוכר אני אראה לך מה זה".

מהלך הדיון

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אך הוסכם על תיקון כתב האישום ושליחת הנאשם לשירות המבחן. הסניגור ביקש ששירות המבחן יבדוק גם את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 28, רווק, עובד כיום ומזה כשנה וחצי במסעדה ומוצא סיפוק רב בעבודתו. הוא גדל במשפחה נורמטיבית, סיים מסגרות לימוד כמקובל והופטר משירות צבאי.

אין לנאשם הרשעות קודמות ושירות המבחן לא מצא שמתקיימים בנאשם דפוסים אלימים או בעייתיים. הוצע לנאשם טיפול בשירות המבחן אך הנאשם סבר שאין צורך בכך, ושירות המבחן לא המליץ על כך. השירות המליץ על סיום ההליכים בהטלת של"ץ בהיקף 140 שעות ונמנע מהמלצה בעניין ביטול ההרשעה בהיעדר נזק קונקרטי.

טיעונים לעונש

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית, על בסיס מתחם שבין 3 ל-12 חודשי מאסר. הסניגור מנגד, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן וכן ביקש לבטל את הרשעת הנאשם נוכח גילו הצעיר והיותו בתחילת חייו המקצועיים.

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלטון החוק והצורך להגן עליו ועל שלוחיו, השוטרים - על כבודם ושלום גופם ונפשם. מעשיו של הנאשם מכוערים ופוגעים במידה בינונית בערכים המוגנים.

- **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם אחראי למעשים שאין להם הסבר הגיוני, מלבד רצון ליצור חיכוך מיותר עם השוטרים. לא מצאתי סיבה שתצדיק את התנהגותו המכוערת והמשפילה של הנאשם כלפי השוטרים. הנאשם אחראי למעשיו, בפועל שיבש את עבודת השוטרים ופגע בכבודם. האירוע עלול היה להתדרדר לאלימות ממשית.

7. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, זו מגוונת בהתאם לנסיבות המעשה והעושה ולכן מנעד הענישה בה רחב.

א. רע"פ 5023/18 **בדיר נ' מ"י** (מיום 28.6.2018) - בתיק זה אושר מחם שבין מאסר מותנה למאסר קצר לאישום של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בדרך של ניסיון לחמוק ממעצר. הוטל שם עונש של 5 חודשי מאסר בפועל בשל עבירת אלימות נוספת.

ב. רע"פ 5561/19 **נקלה נ' מ"י** (מיום 29.8.2019) - אושר מתחם דומה שבין מאסר מותנה למאסר קצר ביחס למעשים של הפרעה לשוטר והתחזות, ושם הסתיים התיק, שלווה בעבירת גניבה ב-3 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 7643/19 **סלימאן נ' מ"י** (מיום 18.11.2019) - אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר ועונש של 61 ימי מאסר בפועל לשב"ח שהפריע לשוטר. העונש נגזר מעברו הפלילי ומאסר מותנה בן חודש ימים.

8. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ושל"ץ ועד 5 חודשי מאסר שיכול יובצעו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

9. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, המתפקד באופן נורמטיבי שקיבל אחריות והודה במיוחס לו. אני סבור כי הודאתו לפני שלמה. הואיל ואין לו כל רישום פלילי ולא נפתחו לנאשם תיקים מאז האירוע, שחלפו מאז אירע למעלה מארבע שנים, והואיל וחווה את מעצרו באופן טראומתי, אני סבור כי הושגה הרתעה בתיק זה בשל קיום ההליך הפלילי. אני סבור כי המלצת שירות המבחן לעניין העונש סבירה וראויה.

אי הרשעה

10. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. לא מצאתי שמתקיימים התנאים המאפשרים את ביטול ההרשעה, ואין די בתחושה השלילית שנותרה בנאשם בשל האירוע ותחושת העוול שנגרמה לו, לדעתו, כדי להצדיק את ביטול ההרשעה, כאשר ההרשעה לבגירים היא הכלל.

המיקום במתחם

11. יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה כלפי שוטרים;
- ב. 140 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירצו החל מיום 1.7.2023 על-פי תוכנית שיכון שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה כלפי שוטרים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הוזר כי אי ביצוע צו השל"ץ עלול להוביל להפקעתו ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ככל שקיימות הפקדות יוחזרו לנאשם באין עיקולים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, במעמד הצדדים.